

Decidit el nom del premi i establertes les bases, era qüestió de fer-les arribar a tots els centres de Catalunya i de triar un jurat per dictaminar qui en seria el guanyador. La Junta decidí demanar la col·laboració d'Albert Manent, de Carles Albesa i de Joan Garriga, per fer de membres del Jurat. El mateix jurat delegà Francesc Roma i Casanovas, amb veu, però sense vot.

A mida que s'acostava el termini per presentar els originals una pregunta assaltava els organitzadors: tindria èxit aquesta iniciativa? Es presentarien prou originals? Lentament passaren els dies i la incògnita s'anà desvetllant, però haguérem de patir fins a l'últim moment. Finalment es presentaren el mínim d'obres necessàries per no suspendre'n l'edició.

L'acte de lliurament de premis s'acordà que es faria en el marc d'un sopar de germanor entre tots els socis interessats. Veient la coincidència de dates, s'acordà unir el lliurament de premis a l'acte de lliurament de la placa d'honor (enguany a Jaume Riera, vegeu-ne la ressenya en aquest mateix butlletí), tot això al voltant d'una taula que al final resultà ser de la Fonda Europa. Era el dia 22 d'abril de 1994. A partir d'aquí començàvem a patir de nou: hi hauria prou socis interessats en l'acte? Estarien disposats a pagar-ne el que els en demanàvem?

De nou, a poc a poc anàrem desvetllant el secret: aconseguírem reunir una seixantena de socis i l'acte fou un èxit, només tacat per la nova de la mort d'un company nostre, en «Villa». Després de sopar, i un cop concedida la placa d'honor, Francesc Roma explicà uns breus mots sobre la vida i l'obra de Francesc Maspons i llegí el veredict del Jurat. En vista de les obres presentades, el Jurat considerà que no n'hi havia cap que mereixés guanyar el premi, però, amb tot, volgué distingir-ne dues amb dos accèssits. Aquestes mencions foren per les obres de Josep Barberà (Excursionistes recordats) i de Martí Puig (Cèsar August Torras i Ferreri, excursionisme i geografia, una unió indissoluble), els quals recolliren personalment el premi i pronunciaren unes breus paraules.

Amb això acabà l'acte de lliurament de premis. No era, però, el final de res, tan sols era el principi de la segona edició, la de l'any 1995 que esperem que resulti encara més lluïda. Enmig resta la publicació de les obres esmentades i la seva presentació pública per anar fent una mica de boca.

R. ferrándiz

Josep Barberà, guardonat amb un accèssit del Premi Maspons i Labrós amb en Francesc Roma i en Jordi Icart, de l'Agrupació Excursionista de Granollers.